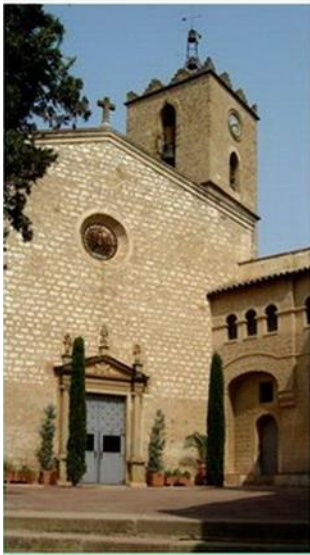

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA PARRÒQUIA DELS SANTS JUST i PASTOR

Sant Just Desvern, 5 de Juliol de 2015. Nº 27

ELS MESOS DE LES FESTES MAJORS

Ja sóc conscient que de Festes Majors n'hi han per a tot arreu i al llarg de tot l'any natural, però, també és cert, que són especialment els mesos d'estiu, aquells en els que coincideixen més poblacions.

De fet meteorològicament parlant, ja sigui pels dies més llargs de llum, el fet de la calor que convida a sortir més al carrer per les tardes, que hom es troba més dinàmic pel bon temps que acompanya...que, sense voler, s'organitzen més actes festius i trobades familiars o de grups naturals, improvisacions de menjades amb amics o coneguts. Aquest ambient i la situació anímica de les persones, fa que els pobles es vesteixin de festa gran.

Les dates senyalades o bé el patronatge d'un sant(a) del poble fan possible organitzar les Festes Majors, que omplen de goig a grans i a petits durant uns dies que resten plens d'actes culturals, musicals, d'esport, de fires, de concursos, també d'actes religiosos entorn del sant patró...

Malgrat la situació social que estem vivint, una mica difícil només per uns quants, però molt espantosa per a moltes persones soles i moltes famílies...Dic que malgrat aquesta trista realitat social tan negativa, cal ser imaginatius per a gaudir uns dies de Festa Major perquè sinó l'amarguesa omplirà el fer de cada dia i hem de procurar que això no passi amb l'esforç de ser positius..

No es tracta d'ignorar el sofriment que compartim la majoria dels ciutadans en el nostre món d'avui. No es tracta d'organitzar grans espectacles i despeses supèrflues, però sí anar trobant unes activitats enriquidores per a tothom que vulgui participar-hi, per a compartir el sentit de festa que portem al cor.

Aquest enriquiment mutu entre amics, familiars, con vilatans, és la finalitat de tota Festa Major, que aporta valors molt humans i que fa sentir-te persona enmig d'un col·lectiu gran però que estan units per la joia, el respecte, el bon veïnatge, i fins la mateixa fe i religiositat, que també hi entren, quan la Festa Major es celebra en honor d'algun sant.

Val la pena que aquest sentit de festa no es perdi per culpa del patiment social que, com he dit abans, moltes famílies i persones soles estan vivint lamentablement. Cal no perdre de vista aquesta realitat per fer el possible perquè, també, aquest col·lectiu participi del contingut de la Festa gràcies a una solidaritat de bon veïnatge, amistat autèntica o familiaritat, sense paternalismes denigrants i sí, amb acompanyament joios i dignificador perquè es faci l'esforç de posar-se en la pell del qui ho pateix i, per proximitat, ser una ajuda per a superar els entrebancs.

Mn. Joaquim Rius

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Mc. 6, 1-6

El relato no deja de ser sorprendente. Jesús fue rechazado precisamente en su propio pueblo, entre aquellos que creían conocerlo mejor que nadie. Llega a Nazaret, acompañado de sus discípulos, y nadie sale a su encuentro, como sucede a veces en otros lugares. Tampoco lo presentan a los enfermos de la aldea para que los cure.

Su presencia solo despierta en ellos asombro. No saben quién le ha podido enseñar un mensaje tan lleno de sabiduría. Tampoco se explican de dónde proviene la fuerza curadora de sus manos. Lo único que saben es que Jesús es un trabajador nacido en una familia de su aldea. Todo lo demás «les resulta escandaloso».

Jesús se siente «despreciado»: los suyos no le aceptan como portador del mensaje y de la salvación de Dios. Se han hecho una idea de su vecino Jesús y se resisten a abrirse al misterio que se encierra en su persona. Jesús les recuerda un refrán que, probablemente, conocen todos: «No desprecian a un profeta más que en su tierra, entre sus parientes y en su casa».

Al mismo tiempo, Jesús «se extraña de su falta de fe». Es la primera vez que experimenta un rechazo colectivo, no de los dirigentes religiosos, sino de todo su pueblo. No se esperaba esto de los suyos. Su incredulidad llega incluso a bloquear su capacidad de curar: «no pudo hacer allí ningún milagro, solo curó a algunos enfermos».

Marcos no narra este episodio para satisfacer la curiosidad de sus lectores, sino para advertir a las comunidades cristianas que Jesús puede ser rechazado precisamente por quienes creen conocerlo mejor: los que se encierran en sus ideas preconcebidas sin abrirse ni a la novedad de su mensaje ni al misterio de su persona.

- ¿Cómo estamos acogiendo a Jesús los que nos creemos «suyos»?
- En medio de un mundo que se ha hecho adulto, ¿no es nuestra fe demasiado infantil y superficial?
- ¿No vivimos demasiado indiferentes a la novedad revolucionaria de su mensaje?
- ¿No es extraña nuestra falta de fe en su fuerza transformadora?
- ¿No tenemos el riesgo de apagar su Espíritu y despreciar su Profecía?
- Esta era la preocupación de Pablo de Tarso: «No apaguéis el Espíritu, no despreciéis el don de Profecía. Revisadlo todo y quedaos solo con lo bueno» (1 Tes 5,19-21). ¿No necesitamos algo de esto los cristianos de nuestros días?

José Antonio Pagola

■ INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE:4	20h.	difunts família Rius-Adell
DIUMENGE:5	11h. 13h.	Jaume Cartró Vives; Josep Bofill i Engràcia Sabé.
DILLUNS:6	20h.	
DIMARTS:7	20h.	
DIMECRES :8	20h.	Montserrat Mauri.
DIJOUS:9	20h.	
DIVENDRES:10	20h.	Manuel Bravo (funeral)
DISSABTE:11	20h.	Casimiro Barba (10è aniv.)
DIUMENGE:12	11h. 13h.	Poble

REUNIONS

DIJOUS, dia 9, a les 10h, grup de “Nostra Dona”

CONDOLENÇA

La donem als familiars de Na Dolors Paradell Puig. Desitgem que la difunta gaudeixi de la Vida per sempre a la casa del Pare.

AVUI DIUMENGE, COL-LECTA EXTRA PER A LA PARRÒQUIA

El meu hort florit. Temps d'estiu